

บรรณานุกรม

- กชกร รุ่งหัวไผ่. (2547). ผลของการจัดการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวนที่มีต่อความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การประยุกต์ 2 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ช่วงชั้นที่ 3). วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2534). *ความคิดสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2536). *คู่มือครู คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรประถมศึกษาศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2545). *การคิดเชิงสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ: ชัคเซสมิเดีย.
- จักรกฤษณ์ บรรจงคชาธาร. (2542). การเปรียบเทียบผลการฝึกความคิดอเนกนัยในผลผลิตต่างกัที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชาญณรงค์ พรุ่งใจจัน. (2543). *ความคิดสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ: คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐิติมา อุ่นใจ. (2538). การเปรียบเทียบการคิดแบบอเนกนัยของเด็กปฐมวัยที่ได้รับประสบการณ์การเรียนรู้แบบร่วมมือกับประสบการณ์ตามแผนปกติ. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ณัฐพงษ์ เจริญพิทย์. (2539). *ทางเลือกในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์: แนวคิดและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: ดวงกมล.
- ดวงเดือน อ่อนน้อม. (2514). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 2 ระหว่างนักเรียนที่เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่กับนักเรียนที่ไม่ได้เรียนคณิตศาสตร์แนวใหม่. วิทยานิพนธ์ คุรุศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิพย์บุบผา สาคร. (2546). การศึกษาการพัฒนาการความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ที่ฝึกด้วยแบบฝึกความคิดอเนกนัยด้านสัญลักษณ์ในแต่ละผลผลิตตามแนวทฤษฎีของกิลฟอร์ดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. สารนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- น้ำผึ้ง ปลั่งพงษ์พันธ์. (2543). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการคิดอเนกนัยด้านสัญลักษณ์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินญา-
นิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2540). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 7).
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์และปกเจริญผล.
- บุญส่ง นิลแก้ว. (2519). การวัดผลทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: แพรวพิทยา.
- ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา. (2545). ความคิดสร้างสรรค์ : พรสวรรค์ที่พัฒนาได้. กรุงเทพฯ:
บริษัทบพิศการพิมพ์.
- ปรียาภรณ์ ทองมาก. (2537). การเปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เจตคติทาง
วิทยาศาสตร์และความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3 ที่เคยเรียนและไม่เคยเรียนในรายวิชาเลือกเสรีที่เกี่ยวกับการทำโครงการวิทยา
ศาสตร์. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่.
- ปิยะลักษณ์ โพธิ์ถาวร. (2542). ผลของการฝึกคิดตามแบบของบาลกาในการสอนเสริมวิชา
คณิตศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และความสามารถในการ
ความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนสูง. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ปรีชา เนาว์เย็นผล. (2537). การแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์. ประมวลสาระชุดวิชาสารัตถะและ
วิทยวิธีทางวิชาคณิตศาสตร์ หน่วยที่ 12-15. กรุงเทพฯ: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พัชนี ตระกูลแก้ว. (2541). การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่.
- ไพศาล มุ่งวัฒนา. (2531). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์ทางช่าง
คุณลักษณะเด่นของนักเรียนช่างอุตสาหกรรม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยา-
ศาสตร์ช่างอุตสาหกรรมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 10. วิทยา-
นิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ยุพิน พิพิธกุล. (2539). การเรียนการสอนคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: บพิศการพิมพ์.

- ยุทธสิทธิ์ จันทร์คูเมือง. (2530). การศึกษาเปรียบเทียบทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ในระดับต่าง ๆ กัน. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). ศัพท์บัญญัติราชบัณฑิตยสถาน [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.royin.go.th> (1 สิงหาคม 2546).
- ลัดดา แก้วประเสริฐชัย. (2544). ผลการใช้แบบฝึกการคิดอเนกนัยเพื่อพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. สารนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรรณะ พุทธเพาะ. (2541). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์โดยใช้รูปแบบการสอนแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ที่เน้นการคิดแบบอเนกนัยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิเชียร กลิ่นมาลัย. (2543). การศึกษาความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกลุ่มโรงเรียนกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วินัย เจริญสุข. (2534). การเปรียบเทียบการคิดแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีการคิดแบบอเนกนัยทางวิทยาศาสตร์ต่างกัน. วิทยานิพนธ์ พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรีเวื่อน แก้วกังวาล. (2545). จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย แนวคิดเชิงทฤษฎี – วัยเด็กตอนกลาง. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมประสงค์ ชัยโถม. (2533). ผลของการใช้วิธีระดมพลังสมองที่มีต่อการคิดแก้ปัญหาแบบอเนกนัยของเด็กปฐมวัย. ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ. (2542). เทคนิคการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ และคณะ. (2543). การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.

- สิทธิพล อัจฉินทร์. (2538). การสร้างแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5-6. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุกัญญา ตนะพงษ์. (2547). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาการบวกและการลบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุชีพ ตรีประเคน. (2532). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ กับพฤติกรรมการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุนีย์ เงินวง. (2546). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้โจทย์สมการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพะเยาพิทยาคม จังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุภาวดี ตั้งบุบผา. (2533). การสร้างแบบทดสอบความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อารี พันธุ์มณี. (2544). การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์สู่ความเป็นเลิศ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อารี พันธุ์มณี. (2545). ฝึกให้คิดเป็น คิดให้สร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: ไยใหม่.
- อารี พันธุ์มณี. (2546). จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: ไยใหม่.
- อุบลรัตน์ ธนรุจิวงศ์. (2538). ผลของกิจกรรมการคิดอเนกนัยที่มีต่อการพัฒนาการของความคิดสร้างสรรค์ในเด็กอายุ 5-6 ปี. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอมอร ฐาพพาจารย์. (2537). ผลของการสอนวิทยาศาสตร์อย่างสร้างสรรค์ที่มีต่อการคิดแบบอเนกนัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Allinger, G. D. (1982a). Is your mind in a rut? *Mathematics Teacher*, 7(5), 357-361.
- Allinger, G. D. (1982b). Mind sets in elementary school mathematics. *Arithmetic Teacher*, 30(3), 50-53.

- Balka, D. S. (1974). Creative ability in mathematics. *Arithmetic Teacher*, 21(7), 633-63.
- Becker, J. P., Sawada, T., & Shimizu, Y. (1999). Some findings of the US-Japan cross-cultural research on students' problem-solving behaviours. In G. Kaiser, E. Luna, & I. Huntley (Eds.), *International Comparisons in Mathematics Education* (pp. 121-139). London: Falmer Press.
- Becker, J. P., & Shimada, S. (1997). *The Open-Ended Approach: A New Proposal for Teaching Mathematics*. Reston, VA: NCTM.
- Cai, J. (1995). *A cognitive analysis of U.S. and Chinese students' mathematical performance on tasks involving computation, simple problem solving, and complex problem solving*. (JOURNAL FOR RESEARCH IN MATHEMATICS EDUCATION monograph series 7), Reston, VA: NCTM.
- Cliatt, M. J. P., Shaw, J. M., & Sherwood, J. M. (1980). Effects of training on the divergent-thinking abilities of kindergarten children. *Child Development*, 51, 1061-1064.
- Conway, K. D. (1999). Assessing open-ended problems. *Mathematics Teaching in the Middle School*, 4(8), 510-514.
- Corsini, R. J. (1999). *The dictionary of psychology*. Philadelphia: Brunner/Mazel.
- de Bono, E. (1970). *Lateral thinking*. London: Penguin Books.
- de Bono, E. (1971). *Lateral thinking for management*. London: Penguin Books.
- de Vaus, D. (2002). *Analyzing social science data*. London: Sage.
- Ernest, P. (1998). Recent developments in mathematical thinking. In R. Burden, & M. Williams (Eds.), *Thinking through the curriculum*, (pp.113-134). London: Routledge.
- Furio, C., Calatayud, M. L., & Barcenas, S. L. (2000). Functional fixedness and functional reduction as common sense reasonings in chemical equilibrium and in geometry and polarity of molecules. *Science Education*, 84(5), 545-565.
- Gagne, E. D., Yekovich, C. W., & Yekovich, F. R. (1993). *The cognitive psychology of school learning*. New York: HarperCollins College Publishers.
- Gardiner, W. L. (1970). *Psychology: a story of search*. California: Brooks/Cole.

- Griggs, R. A. (2003). Helping students gain insight into mental set. **Teaching of Psychology**, 30(2), 143-145.
- Guilford, J. P. (1967). **The nature of human intelligence**. New York: McGraw-Hill.
- Haylock, D. W. (1978). An investigation into the relationship between divergent thinking in nonmathematical and mathematical situations. **Mathematics in School**, 7(2), 25.
- Haylock, D. W. (1985). Conflicts in the assessment and encouragement of mathematical creativity in schoolchildren. **International Journal of Mathematical Education in Science and Technology**, 16(4), 547-553.
- Haylock, D. W. (1987a). Mathematical creativity in schoolchildren. **Journal of Creative Behavior**, 21(1), 48-59.
- Haylock, D. W. (1987b). A framework for assessing mathematical creativity in schoolchildren. **Educational Studies in Mathematics**, 18(1), 59-74.
- Haylock, D. W. (1997). Recognising mathematical creativity in schoolchildren. **International Reviews on Mathematical Education**, 29(3), 68-74.
- Hiebert, J., & Carpenter, T. P. (1992). Learning and teaching with understanding. In D. A. Grouws (Ed.), **Handbook of research on mathematics teaching and learning** (pp. 78-79). New York: Macmillan.
- Hoz, R. (1981). The effect of rigidity on school geometry learning. **Educational Studies in Mathematics**, 12, 171-190.
- Imai, T. (2000). The influence of overcoming fixation in mathematics towards divergent thinking in open-ended mathematics problems on Japanese junior high school students. **International Journal of Mathematical Education in Science and Technology**, 31(2), 187-195.
- Jansson, D. G., & Smith, S. M. (1991). Design fixation. **Design Studies**, 12, 3-11.
- Kamii, C., & Dominick, A. (1997). To teach or not to teach algorithms. **Journal of Creative Behavior**, 16(1), 51-61.

- Kamii, C., & Dominick, A. (1998). The harmful effects of algorithms in grades 1-4. In L. J. Morrow (Ed.), *The teaching and learning of algorithms in school mathematics* (pp. 130-140). Reston, VA: NCTM.
- Moyer, M. B., & Moyer, J. C. (1985). Ensuring that practice makes perfect: implications for children with learning disabilities. *Arithmetic Teacher*, 33(1), 40-42.
- Nagel, S. (2001). Measuring creativity. *The Innovation Journal [Online]*. Available: http://www.innovation.cc/discussion_papers/measuring_creativity.htm [2004, January 31].
- Purcell, A. T., & Gero, J. S. (1996). Design and other types of fixation. *Design Studies*, 17, 363-383.
- Scheerer, M. (1963). Problem solving. *Scientific American*, 208(4), 118-224.
- Scheppach, J. (2545). ลับคมความคิด. ใน *เสริมปัญญา พัฒนาพลังสมอง* (78-165). แปลและเรียบเรียงจาก Maximise your brain power โดย ปราณี ณะชานันท์ และคณะ. กรุงเทพฯ: ริดเดอร์ส ไตเจสท์ (ประเทศไทย). (ฉบับเดิมพิมพ์เมื่อ 1999)
- Sirkin, R. M. (1999). *Statistics for social science*. (2nd edition). California: Sage.
- Sternberg, R. J. (1999). *Handbook of creativity*. New York: Cambridge University Press.
- Ward, T. B., Smith, S. M., & Finke, R. A. (1999). Cognitive cognition. In R. J. Sternberg (Ed.), *Handbook of creativity* (189-212). New York: Cambridge University Press.
- Stevenson, H. W., & Stigler, J. W. (1992). *The learning gap*. New York: Simon & Schuster.
- Vartanian, M. O., Martindale, C., & Kwiatkowski, J. (2003). Creativity and inductive reasoning: the relationship between divergent thinking and performance on wason's 2-4-6 task. *The Quarterly Journal of Experimental Psychology*, 56(4), 641-655.
- Wertheimer, M. (1959). *Productive thinking*. New York: Harper.